

अमृतगंधिना अमृतसदृशेन ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ उपपादय सकलीकुरु ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनंतरः संलग्नः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ऋष्यमूकं पर्वतं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ओघोजनदं दस्त
 मारुतेन सुशीतेन सुखेनामृतगंधिना ॥ सेव्यमानो वने तस्मिन् जगाम मनसा प्रियां ॥ २ ॥ विललाप सराजेंद्रस्तत्र कांतामनुस्मरन् ॥ कामबाणाभिसंतप्तः
 सौमित्रिस्तमथाब्रवीत् ॥ ३ ॥ नत्वामेवं विधो भावः स्पृष्टुमर्हति मानद ॥ आत्मवंतमिव व्याधिः पुरुषं दृष्ट्वा शीलिनं ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिरुपलब्धा ते वै देह्या रावणस्य
 च ॥ तां त्वं पुरुषकारेण बुद्ध्या चैवोपपादय ॥ ५ ॥ अभिगच्छाव सुग्रीवं शैलस्यं हरिपुंगवं ॥ मयि शिष्ये च भृत्ये च सहाये च समाश्रय ॥ ६ ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यै
 र्लक्ष्मणेन सराधवः ॥ उक्तः प्रकृतिमापेदे कार्ये चानंतरो भवत् ॥ ७ ॥ निषेव्य वारिपंपायास्तर्पयित्वा पितृनपि ॥ प्रतस्थतुरुभौ वीरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ८ ॥ ता
 ॥ १० ॥ तेन संभाष्य पूर्वतौ सुग्रीवमभिजग्मतुः ॥ सख्यं वानरराजेन च क्रेरामस्तदानृप ॥ ११ ॥ तद्वा सो दर्शयामासुस्तस्य कार्यं निवेदिते ॥ वानराणां तु यत्सीता
 क्रियमाणा व्यपासृजत् ॥ १२ ॥ तत्प्रत्यय करं लब्ध्वा सुग्रीवं प्लवगाधिपं ॥ पृथिव्यां वानरैश्चर्यं स्वयं रामो भ्यषेचयत् ॥ १३ ॥ प्रतिजज्ञे च काकुत्स्थः समरे वालि
 नो वधं ॥ सुग्रीवश्चापि वैदेह्याः पुनरानयनं नृप ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वा समं कृत्वा विश्वास्य च परस्परं ॥ अभ्येत्य सर्वे किं किं धांतस्थुर्युद्धाभिकांक्षिणः ॥ १५ ॥ सु
 निष्क्रांतुमर्हसि ॥ १७ ॥ हेममालीततो वाली तारां ताराधिपाननां ॥ प्रोवाच वचनं वाग्मीतां वानरपतिः पतिः ॥ १८ ॥ सर्वभूतरुतज्ञात्वं पश्य बुद्ध्या समन्विता ॥
 रामो दशरथात्मजः ॥ तुल्यारिमित्रतां प्राप्तः सुग्रीवेण धनुर्धरः ॥ १९ ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तं तु तारा ताराधिपप्रभा ॥ पतिमित्यब्रवीत्प्राज्ञाशृणु सर्वं कपीश्वर ॥ २० ॥ हतदारो महासत्त्वो
 ये ॥ २२ ॥ मैदंश्च द्विविदश्चापि हनूं मांश्चानिलात्मजः ॥ जांबवानृक्षराजश्च सुग्रीवसचिवाः स्थिताः ॥ २३ ॥ सर्व एते महात्मानो बुद्धिमंतो महाबलाः ॥ अलंत
 वविनाशाय रामवीर्यबलाश्रयात् ॥ २४ ॥ तस्यास्तदा क्षिप्य वचो हितमुक्तं कपीश्वरः ॥ पर्यशंकत तार्मिषुः सुग्रीवगतमानसां ॥ २५ ॥

निजः स्वनो यस्य ओघो वेगे जलस्य च दंदे परंपरायां चेति मेदिनी ॥ १६ ॥ आश्रयवान् परबलाश्रितः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ईर्षुः ईर्ष्यालुः ॥ २५ ॥